

ligt, og der er måske et yderligere, og det er pinligt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg kan næsten ikke stå for hr. Anders Fogh Rasmussens undren over, hvem der dog skulle have forhindret, at vi her fører en ordentlig dialog med dem, der var i opposition til Irans styre. Hr. Anders Fogh Rasmussen er trods alt også så gammel i gårde, så han ved, at det faktisk var den tidligere regering, og at det er den nuværende regering.

Og jeg kan godt lide, at den tidligere regering og den nuværende regering nu begynder at diskutere, hvem der egentlig talt har skylden for det, som de i hvert fald var fuldstændig enige om, nemlig at man skulle føre en kritisk dialog og man skulle passe på, at der ikke var noget, der kom i klemme nogen steder.

Jeg synes, at der er én positiv ting ved denne diskussion, og det er, at vi alle sammen nu erkender – hvad enten man er i den nuværende eller man var i en tidligere regering – at det er nødvendigt at have en diskussion med dem, der er i opposition. Det er de eneste, der kan fortælle, hvordan det reelt foregår, og hvordan man måske kan få forhindret det system, der på nuværende tidspunkt er så umenneskeligt i Iran.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne svare hr. Søren Søndergaard, som dog gør et forsøg på at holde sig til det, sagen drejer sig om, nemlig den foreslåede dagsorden, og sige til hr. Søren Søndergaard, at ikke blot folketingsmedlemmer fra Venstre, men også partiets formand faktisk har ført og fører dialog med oppositionsgrupper til det iranske præstestyre.

Så vi tager den dialog meget, meget alvorligt. Men hr. Søren Søndergaard ved lige så godt som jeg, at når der står i dagsordensforslaget her, at det skal være dialog med grupperinger, der arbejder for demokrati og respekt for menneskerettigheder i Iran, så er det jo næppe alle oppositionsgrupper til det nuværende præstestyre i Iran, der helt opfylder de betingelser. Men lad os nu ikke skændes om det, men bare fastslå, at også hr. Salman Rushdie jo har advaret imod visse af disse oppositionsgrupper, specielt den gruppe, som har stærk tilknytning til Irak.

Jeg siger ikke, at der ikke skal føres dialog med alle, men det, dette dagsordensforslag fastslår, er, at der skal føres dialog med grupperinger, der arbejder for demokrati og respekt for menneskerettigheder i Iran. Og det lægger vi megen vægt på. Vi mener helt alvorligt det, der står her: »... der arbejder for demokrati og respekt for menneskerettigheder i Iran.« Og det er derfor, vi kan støtte den foreslåede dagsorden.

Formanden:

Så er vi fremme ved hr. Per Stig Møller som ordfører.

Per Stig Møller (KF):

Siden det shiamuslimske fundamentalistiske præstestyre tog magten i 1979, har verden haft et Iranproblem, fordi landet ikke ønskede at spille efter de internationale spilleregler, men med alle midler ville fremme sin fundamentalistiske udgave af islam. Vesten var den store satan, og opgaven bestod i at befri den arabiske verden for den vestlige påvirkning og kultur.

Det iranske præstestyre har indført en streng fundamentalistisk tolkning af Koranen, som skal efterleves af alle. Det er denne tolkning, styret vil sprede ud over den arabiske verden, og ifølge den er alle, der ikke er omvendt til islam, strafværdige vantro.

En sådan indstilling giver moralsk ret og pligt til at bryde alle internationale spilleregler og begå enhver politisk forbrydelse af hensyn til det frelsende mål. Derfor har man siden 1979 oplevet Iran som en edderkop i den internationale terrorismes net. Man sporer terroren i f.eks. Israel tilbage til Iran, og alt tyder på, at den mest udfarende, mest terroristiske, islamiske fundamentalisme i dag spreder sig ud fra Iran. Det er herfra mordpatruljer udgår mod frafaldne iranere, der opholder sig eksempelvis i eksil i Vesteuropa, således som hr. Gert Petersen har nævnt det, og således som en retssag i Tyskland netop i disse dage vidner om.

Det er også fra Khomeini og det iranske præsteskab, at fatwaen eller mordordren mod den britiske forfatter Salman Rushdie er udgået, og trods fortsatte protester fra hele EU slår Irans politiske ledere opgivende ud med armene og siger, at det er en religiøs dom, som de ikke kan blande sig i. Men det kendetegnende ved islam er jo ellers, at vi altid får at vide, at her sondres der ikke mellem en politisk og en religiøs sfære. De er ét og det samme.